

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 06.04.2001, sp. zn. 1 To 2/2001, ECLI:CZ:VSPH:2001:1.TO.2.2001.1

Číslo: 18/2002

Právní věta:

Proti usnesení, kterým krajský soud vyloučí věc ze společného řízení (§ 23 odst. 1 tr. ř.) a postoupí ji okresnímu soudu k projednání a rozhodnutí (§ 23 odst. 2, věta za středníkem, tr. ř.), není stížnost přípustná. Postoupení věci okresnímu soudu krajským soudem je speciálním případem postoupení věci upraveným v § 23 odst. 2 tr. ř., proti němuž není přípustná stížnost (§ 141 odst. 2 tr. ř.).

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 06.04.2001

Spisová značka: 1 To 2/2001

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vyloučení věci ze společného řízení

Předpisy: § 23 odst. 1 tr. ř.
§ 23 odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl stížnost obviněného R. Ž. proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2001 sp. zn. 8 T 70/2000.

Z o d ů v o d n ě n í:

Dne 30. 8. 2000 byla u Krajského soudu v Praze podána obžaloba na obviněného R. Ž. a dále na obviněné R. J., P. H. a M. M. pro trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák., krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zák., resp. podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 28. 2. 2001 sp. zn. 8 T 70/2000 podle § 23 odst. 1 tr. ř. vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí skutek kvalifikovaný jako trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák., pro který byli obžalobou stíháni obvinění J., Ž. a H. s tím, že o

něm lze urychleně rozhodnout v samostatném řízení, přičemž dalším usnesením z téhož dne sp. zn. 8 T 70/2000 podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. postoupil věc ohledně zbývajících trestných činů Okresnímu soudu v Kutné Hoře. V odůvodnění pak poukázal na to, že ohledně těchto trestných činů je dána věcná příslušnost okresního soudu, neboť mezi nimi není žádný trestný čin uvedený v ustanovení § 17 tr. ř. Usnesení opatřil poučením, podle kterého je proti takovému usnesení přípustná stížnost do tří dnů od jeho doručení.

Proti tomuto usnesení pak v zákonné lhůtě podal stížnost obviněný Ž., který vyslovil s postoupením věci nesouhlas s tím, že by měl celou věc projednat Krajský soud v Praze a že by měl být stíhán společně se svým údajným spolupachatelem – obviněným H. D.

Vrchní soud v Praze se při projednání této stížnosti nejprve zabýval otázkou její přípustnosti a dospěl k následujícím závěrům:

Krajský soud se dopustil pochybení, pokud přiznal proti napadenému usnesení stížnost, neboť trestní řád ji ve skutečnosti nepřipouští. Postoupení věci okresnímu soudu krajským soudem je totiž speciálním případem postoupení věci upraveným v § 23 odst. 2 tr. ř., proti němuž stížnost přípustná není (§ 141 odst. 2 tr. ř.). Krajský soud proto nesprávně použil procesního režimu ustanovení § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř., kde je stížnost přípustná. Režim ustanovení § 23 odst. 2 tr. ř. se sice svým faktickým dopadem tomuto režimu blíží, ale protože jde o případ speciální, zákonodárce zde stížnost nepřipustil. Změnu takového rozhodnutí by mohl vyvolat toliko okresní soud, kterému byla věc postoupena prostřednictvím vyvolání kompetenčního sporu podle § 24 tr. ř., ovšem pouze za předpokladu, že skutky, které mu byly postoupeny, by vykazovaly znaky trestného činu spadajícího do věcné kompetence krajského soudu (§ 17 tr. ř.).

Protože soud nemůže přiznat nikomu (tj. ani obviněnému) právo, které mu podle zákona ve skutečnosti nepřísluší (v tomto případě právo podat stížnost), nezbylo, než stížnost obviněného Ž. jako nepřipustnou podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. ř. zamítnout.